

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 783

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 17 noiembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
351. — Lege pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (<i>Împrumutat</i>), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție—Frankfurt pe Main (KfW) (<i>Împrumutător</i>) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)”	2	Decizia nr. 1.255 din 6 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003	7–8
Acord de împrumut datat 31 iulie 2008 între KfW, Frankfurt pe Main, (KfW) și România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (<i>Împrumutat</i>), pentru 8.000.000 de euro — Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)	2–4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.667. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (<i>Împrumutat</i>), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Frankfurt pe Main (KfW) (<i>Împrumutător</i>) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)”	5	266. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului dintre Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) din România și Autoritatea pentru Radioprotecție (NRPA) din Norvegia privind cooperarea în cadrul proiectului intitulat „Energia nucleară sigură — Programul regional de excelență pentru România”, semnat la București la 24 august 2009 și la Osteras la 18 august 2009	9–11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.224 din 29 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și ale art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	5–7	1.154. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli actualizat pe anul 2009 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV	11–13
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
		2.800. — Ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Normelor de autorizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007	13
		Hotărârea din 25 noiembrie 2008 în Cauza Paicu împotriva României	14–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (*Împrumutat*), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Frankfurt pe Main (KfW) (*Împrumutător*) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (*Împrumutat*), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Frankfurt pe Main (KfW) (*Împrumutător*) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)”, denumit în continuare *acord*.

Art. 2. — (1) Derularea împrumutului este gestionată și monitorizată de managerul desemnat al proiectului, persoană juridică, pe baza unui acord de management încheiat de Ministerul Finanțelor Publice cu acesta și cu Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Germania (KfW).

(2) Împrumutul este tras într-un cont special de tip revolving, denumit în continuare *fondul româno-german*, deschis la o instituție de credit selectată, al cărui titular este Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Prestările de servicii efectuate de managerul proiectului se supun regimului taxei pe valoarea adăugată prevăzut de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar plata acestora, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, după caz, se efectuează din fondul româno-german.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 11 noiembrie 2009.
Nr. 351.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

ACORD DE ÎMPRUMUT*)
datat 31 iulie 2008

între KfW, Frankfurt pe Main, (KfW) și România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (*Împrumutat*), pentru 8.000.000 de euro

— Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a) —

În baza Acordului datat 19 decembrie 2005 dintre Guvernul Republicii Federale Germania și Guvernul României privitor la colaborarea financiară (acord guvernamental), Împrumutatul și KfW încheie astfel următorul acord de împrumut:

ARTICOLUL 1

Suma și scopul împrumutului

1.1. KfW va acorda Împrumutatului un împrumut care nu depășește 8.000.000,00 EUR (în cuvinte: opt milioane euro).

1.2. Împrumutatul va utiliza împrumutul numai pentru finanțarea fondului româno-german cu scopul refinanțării subîmprumuturilor acordate de băncile partenere și alți parteneri financiari intermediari întreprinderilor mici și mijlocii [Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a); *Proiect*].

*) Traducere.

Împrumutatul și KfW vor stabili detaliile Proiectului printr-un acord separat.

1.3. Impozitele și alte taxe publice vor fi suportate de Împrumutat și taxele vamale de import nu vor fi finanțate din împrumut.

ARTICOLUL 2

Tragerea

2.1. KfW va disponibiliza împrumutul în conformitate cu progresul Proiectului și în baza solicitării Împrumutatului. Printr-un acord separat, Împrumutatul și KfW vor conveni asupra procedurii de tragere, în mod special asupra evidenței care trebuie pusă la dispoziție de Împrumutat și care dovedește că sumele solicitate din împrumut sunt utilizate în scopul menționat în acest acord.

2.2. KfW va avea dreptul să refuze disponibilizarea sumelor după data de 31 decembrie 2010.

ARTICOLUL 3

Comisionul de angajament, dobânda și rambursarea

3.1. Împrumutatul va plăti un comision de angajament, nerambursabil, de 0,25% p.a. aplicat asupra sumelor netrase din împrumut. Comisionul de angajament va fi calculat pentru o perioadă care începe la 3 luni după intrarea în vigoare a acestui acord și se sfârșește la data la care împrumutul a fost tras în totalitate.

3.2. Împrumutatul va plăti dobândă la împrumut la o rată de 2% p.a. Dobânda va fi percepută de la datele la care tragerile sunt debitate până la datele la care rambursările sunt creditate în contul KfW, specificat în art. 3.9.

3.3. Împrumutatul va plăti comisionul de angajament, dobânda și orice alte costuri aferente restanțelor în conformitate cu prevederile art. 3.5, semestrial, la 30 mai și 30 noiembrie pentru jumătatea de an care se sfârșește atunci. Primul comision de angajament va deveni scadent odată cu prima plată a dobânzii.

3.4. Împrumutatul va rambursa împrumutul după cum urmează:

Tranșa	Data		Suma	
1	30 noiembrie	2017	200.000	EUR
2	30 mai	2018	200.000	EUR
3	30 noiembrie	2018	200.000	EUR
4	30 mai	2019	200.000	EUR
5	30 noiembrie	2019	200.000	EUR
6	30 mai	2020	200.000	EUR
7	30 noiembrie	2020	200.000	EUR
8	30 mai	2021	200.000	EUR
9	30 noiembrie	2021	200.000	EUR
10	30 mai	2022	200.000	EUR
11	30 noiembrie	2022	200.000	EUR
12	30 mai	2023	200.000	EUR
13	30 noiembrie	2023	200.000	EUR
14	30 mai	2024	200.000	EUR
15	30 noiembrie	2024	200.000	EUR
16	30 mai	2025	200.000	EUR
17	30 noiembrie	2025	200.000	EUR
18	30 mai	2026	200.000	EUR
19	30 noiembrie	2026	200.000	EUR

Tranșa	Data		Suma	
20	30 mai	2027	200.000	EUR
21	30 noiembrie	2027	200.000	EUR
22	30 mai	2028	200.000	EUR
23	30 noiembrie	2028	200.000	EUR
24	30 mai	2029	200.000	EUR
25	30 noiembrie	2029	200.000	EUR
26	30 mai	2030	200.000	EUR
27	30 noiembrie	2030	200.000	EUR
28	30 mai	2031	200.000	EUR
29	30 noiembrie	2031	200.000	EUR
30	30 mai	2032	200.000	EUR
31	30 noiembrie	2032	200.000	EUR
32	30 mai	2033	200.000	EUR
33	30 noiembrie	2033	200.000	EUR
34	30 mai	2034	200.000	EUR
35	30 noiembrie	2034	200.000	EUR
36	30 mai	2035	200.000	EUR
37	30 noiembrie	2035	200.000	EUR
38	30 mai	2036	200.000	EUR
39	30 noiembrie	2036	200.000	EUR
40	30 mai	2037	200.000	EUR

3.5. Dacă rambursarea către KfW a oricăreia dintre tranșe nu se efectuează la scadență, KfW poate majora rata dobânzii pentru sumele restante prin adăugarea a 3% p.a. la rata de bază pentru perioada care începe cu data scadenței și se sfârșește la data la care acele rambursări sunt creditate în contul KfW specificat în art. 3.9. *Rata de bază* reprezintă rata dobânzii comunicată de Deutsche Bundesbank ca rată de bază la rata aplicabilă asupra datei relevante a scadenței. În cazul dobânzilor restante, KfW poate solicita despăgubiri. Aceste despăgubiri nu vor depăși suma la care s-ar fi ajuns dacă dobânda ar fi fost percepută asupra acestor dobânzi restante la rata de bază determinată la data scadenței plus 3% p.a.

3.6. Comisionul de angajament, dobânda și orice alte costuri aferente restanțelor în conformitate cu prevederile art. 3.5 se vor calcula pe baza unui an format din 360 de zile și a unei luni formate din 30 de zile.

3.7. Sumele din împrumut netrase sau rambursate anticipat vor fi distribuite în proporții egale asupra tuturor tranșelor nerambursate numai dacă KfW, din proprie inițiativă, nu stabilește un alt mod de compensare pentru un caz particular, în special în cazul sumelor mai mici.

3.8. KfW va fi îndreptățit să distribuie, la alegerea sa, plățile primite în contul plăților datorate în cadrul acestui acord sau în cadrul altor acorduri de împrumut încheiate între KfW și Împrumutat.

3.9. Împrumutatul va efectua toate plățile în euro în contul KfW nr. 31.1392.8724, Frankfurt pe Main (BLZ 500 204 00, S.W.I.F.T.: KFWIDEFF), nefiind acceptate compensări din aceste plăți.

ARTICOLUL 4

Suspendarea tragerilor și rambursarea anticipată

4.1. Împrumutatul poate oricând:

- cu condiția îndeplinirii obligațiilor sale conform art. 7, să anuleze orice sumă din împrumut netrasă încă; și
- să ramburseze împrumutul în întregime sau parțial înaintea scadenței.

4.2. KfW nu poate suspenda efectuarea tragerilor decât dacă:

a) Împrumutatul nu și-a îndeplinit obligațiile de plată la scadență față de KfW;

b) obligațiile asumate în cadrul acestui acord sau în cadrul acordurilor separate care se referă la acest acord nu au fost respectate;

c) Împrumutatul nu poate să dovedească că sumele împrumutului au fost utilizate în scopul convenit; sau

d) apar situații neobișnuite care exclud sau pun considerabil în pericol implementarea, funcționarea ori scopul Proiectului sau îndeplinirea obligațiilor de plată asumate de Împrumutat în cadrul acestui acord.

4.3. Dacă a survenit oricare dintre situațiile specificate în art. 4.2 lit. a), b) sau c) și dacă nu a fost eliminată într-un termen determinat de KfW, care va fi oricum de cel puțin 30 de zile, KfW poate:

a) în cazurile specificate în art. 4.2 lit. a) sau b), să solicite rambursarea imediată a tuturor sumelor restante din împrumut, precum și plata tuturor dobânzilor acumulate și a altor costuri incidentale;

b) în cazul specificat în art. 4.2 lit. c), să solicite rambursarea imediată a tuturor acelor sume din împrumut pentru care Împrumutatul nu poate dovedi că au fost utilizate în scopurile convenite.

ARTICOLUL 5

Costuri și cheltuieli publice

5.1. Împrumutatul va efectua toate plățile în cadrul prezentului acord fără deducerea vreunui impozit, a altor cheltuieli publice sau a altor costuri și va plăti costurile aferente transferului și conversiei percepute în legătură cu tragerile din împrumut.

5.2. Împrumutatul va suporta toate taxele și celelalte cheltuieli publice plătibile în afara Republicii Federale Germania survenite în conexiune cu încheierea și derularea acestui acord.

ARTICOLUL 6

Validitatea prezentului acord și reprezentarea

6.1. În timp util, înainte de prima tragere, Împrumutatul va pune la dispoziția KfW evidența într-o formă satisfăcătoare KfW, care să dovedească faptul că Împrumutatul a îndeplinit toate cerințele legilor constituționale și altor legi legate de asumarea validă a tuturor obligațiilor sale ce derivă din acest acord.

6.2. Ministrul economiei și finanțelor și acele persoane desemnate de acesta și ale căror specimene de semnătură autorizate de către acesta au fost transmise KfW vor reprezenta Împrumutatul în legătură cu realizarea prezentului acord. Dreptul de reprezentare nu va expira până când nu va fi revocat în mod expres de către reprezentantul Împrumutatului autorizat la data primirii acestuia de KfW.

6.3. Amendamentele sau completările aduse prezentului acord și orice alte notificări și declarații transmise de către părțile contractante în legătură cu acesta se vor face în scris. Orice astfel de notificare sau declarație va fi considerată ca fiind primită în momentul în care a ajuns la următoarele adrese ale părții contractante destinatară sau la orice altă adresă a destinatarului corespondenței, după cum a fost comunicată celeilalte părți contractante:

Pentru KfW: KfW

Postfach 11 11 41

60046 Frankfurt pe Main

Republica Federală Germania

Fax: +49 69 7431—2944

Încheiat în două exemplare originale în limba engleză.

Frankfurt pe Main, 2 noiembrie 2007, KfW

București, 31 iulie 2008, România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor

Pentru Împrumutat: Ministerul Economiei și Finanțelor
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
București, România
Telefax: +40 21 312.67.92

ARTICOLUL 7

Proiectul

7.1. Împrumutatul, prin persoanele desemnate de acesta cu pregătirea și implementarea proiectului:

a) va implementa, va opera și va întreține Proiectul în conformitate cu practici financiare sănătoase și realmente în conformitate cu conceptul Proiectului, convenit între Împrumutat și KfW;

b) va asigura finanțarea integrală a Proiectului și, la solicitarea KfW, va pune la dispoziția acestuia evidența care dovedește că sunt acoperite plățile care nu se fac din acest împrumut;

c) va permite oricând reprezentanților KfW să inspecteze toate registrele contabile și orice altă documentație relevantă pentru implementarea și funcționarea Proiectului și să inspecteze Proiectul și toate instalațiile aferente acestuia;

d) va pune la dispoziția KfW, la solicitarea acestuia, oricare și toate aceste informații și rapoarte referitoare la Proiect și la progresul său ulterior;

e) va informa cu promptitudine KfW, din proprie inițiativă, în legătură cu oricare și toate circumstanțele care exclud sau periclitează considerabil implementarea, funcționarea sau scopul Proiectului.

7.2. Împrumutatul și KfW vor stabili printr-un acord separat detaliile referitoare la art. 7.1.

ARTICOLUL 8

Clauze diverse

8.1. Împrumutatul se va asigura că persoanele însărcinate de acesta cu pregătirea și implementarea proiectului, cu adjudecarea contractului de bunuri și servicii care se vor finanța și cu efectuarea tragerilor din împrumut nu solicită, nu își însușesc, nu atribuie, nu acordă, nu promit sau nu li se vor promite plăți ilegale sau alte avantaje legate de aceste însărcinări.

8.2. KfW este împuternicit să furnizeze Republicii Federale Germania informații în legătură cu încheierea și semnarea prezentului acord de împrumut. Atât KfW, cât și Republica Federală Germania au dreptul să transmită informații privind împrumutul și Proiectul organizațiilor internaționale care colectează date statistice, în special în legătură cu aspectele legate de datoria publică.

8.3. Dacă oricare dintre prevederile prezentului acord nu este valabilă, toate celelalte prevederi vor rămâne neafectate de acest lucru. Lipsa vreunei reglementări care rezultă din aceasta va fi remediată prin completarea cu o dispoziție conformă cu scopul acestui acord.

8.4. Împrumutatul nu va putea atribui sau transfera, gaja sau ipoteca nicio revendicare din acest acord.

8.5. Prezentul acord va fi guvernat de legislația Republicii Federale Germania. Locul încheierii va fi Frankfurt pe Main.

8.6. Prezentul acord de împrumut va intra în vigoare și își va produce efectele odată cu ratificarea sa de către Parlamentul României și la 3 zile de la publicarea aprobării sale prin lege, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Arbitraj

8.7. Disputele vor fi soluționate exclusiv și definitiv de către un tribunal de arbitraj. În acest sens se vor aplica următoarele:

a) tribunalul de arbitraj va fi format din unu sau 3 arbitri care vor fi numiți și vor acționa în conformitate cu Regulile de arbitraj ale Camerei Internaționale de Comerț (CIC), aplicabile periodic;

b) procedurile de arbitraj se vor desfășura în Frankfurt pe Main. Procedurile vor fi ținute în limba engleză.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (*Împrumutat*), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Frankfurt pe Main (KfW) (*Împrumutător*) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)”

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor (*Împrumutat*), și Institutul de Credit pentru Reconstrucție — Frankfurt pe Main (KfW) (*Împrumutător*) pentru 8.000.000 de euro, semnat la București la 31 iulie 2008 și, respectiv, la Frankfurt pe Main la 2 noiembrie 2007, pentru finanțarea Proiectului „Promovarea întreprinderilor mici și mijlocii (etapa a 4-a)” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 noiembrie 2009.
Nr. 1.667.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.224

din 29 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6² alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și ale art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6² alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și ale art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, excepție ridicată de Daniel Ilie Hurbean în Dosarul nr. 410/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6² alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, arătând că textul de lege criticat nu conține condiția apreciată ca fiind discriminatorie a locului de muncă al solicitantului, aceasta fiind reglementată, astfel cum rezultă din motivarea excepției, la nivelul administrației publice locale prin act administrativ. Mai mult, autorul excepției deduce neconstituționalitatea dispozițiilor de lege criticate din circumstanțele concrete ale cauzei, ceea ce nu poate constitui o veritabilă critică de neconstituționalitate. Cât privește dispozițiile art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, reprezentantul Ministerului Public, în

temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, deoarece Curtea Constituțională se pronunță numai asupra prevederilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, nu și dintr-o hotărâre a Guvernului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 27 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 410/107/2009, Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 6 alin. (3) din Legea nr. 152/1998” privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și ale art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe.**

Excepția a fost ridicată de Daniel Ilie Hurbean într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ emis de autorități publice locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii, în măsura în care, la stabilirea criteriilor de acces la repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de Agenția Națională pentru Locuințe, se face distincție între persoanele care își desfășoară activitatea în localitatea în care sunt amplasate locuințele și cele care nu îndeplinesc această condiție. În contextul noilor condiții socio-economice și al fenomenului de migrațiune temporară a forței de muncă, o astfel de cerință se îndepărtează de intenția legiuitorului de a adopta măsuri de protecție a persoanelor cu venituri medii-reduse și care constituie cazuri speciale. Autorul excepției precizează faptul că „un rol important în crearea acestei inegalități îl au autoritățile competente să hotărască în mod arbitrar”.

Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 este inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională se pronunță, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, nu și dintr-o hotărâre a Guvernului. Cât privește excepția de neconstituționalitate privind prevederile art.62 alin. (3) din Legea nr. 152/1998, apreciază că este neîntemeiată, având în vedere că din ansamblul dispozițiilor actului normativ rezultă preocuparea și eforturile statului pentru a asigura un nivel de trai decent tuturor categoriilor de cetățeni, și în special tinerilor.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 152/1998, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 este inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile „art. 6 alin. (3) din Legea nr. 152/1998” privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 16 iulie 1998. În realitate, astfel cum arată autorul excepției în notele scrise, dispozițiile criticate sunt cele ale art. 62 alin. (3) din lege, introduse prin art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 29 septembrie 2003, modificate de art. I pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 50/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 31 august 2006, și modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 89/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 21 aprilie 2008. Acest text are următorul conținut:

„(3) *Repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de Agenția Națională pentru Locuințe conform prevederilor art. 61 alin. (4), se face după criteriile stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe, cu avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, pe baza unor criterii-cadru de acces la locuințe și, respectiv, de prioritate în repartizarea locuințelor, aprobate prin hotărâre a Guvernului. În baza unor propuneri temeinic justificate pot fi adaptate la situații concrete existente pe plan local numai criteriile-cadru de acces la locuințe și numai din punctul de vedere al cuprinderii teritoriale.*”

Dispozițiile art. 61 alin. (4), la care textul de lege criticat face trimitere, prevăd următoarele: „(4) *Agenția Națională pentru Locuințe va stabili anual programe de investiții publice în construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construcția de locuințe sociale și de necesitate, construcția și/sau reabilitarea locuințelor distruse ori grav avariate, situate în zonele afectate de calamități naturale, construcția altor locuințe proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și intervenții la construcții existente, pe baza proiectelor de investiții aprobate în bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în colaborare cu organele administrației publice locale și centrale interesate, pe terenurile destinate amplasării acestor locuințe potrivit legii.*”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 4 octombrie 2001.

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind principiul universalității legii, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări și ale art. 47 — *Nivelul de trai*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Conform dispozițiilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de Agenția Națională pentru Locuințe se face după criteriile stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale, pe baza unor criterii-cadru de acces la locuințe și,

respectiv, de prioritate în repartizarea locuințelor, aprobate prin hotărâre a Guvernului. Prin urmare, Curtea constată că textul criticat nu conține nicio referire la o condiție sau alta pe care trebuie să o îndeplinească solicitanții de locuințe construite de Agenția Națională pentru Locuințe, astfel că nu poate fi reținută nici critica autorului excepției privind încălcarea principiului universalității, al egalității în drepturi a cetățenilor sau a dreptului la un nivel de trai decent. Condițiile de acces la astfel de locuințe, printre care și cea potrivit căreia titularul cererii trebuie să își desfășoare activitatea în localitatea în care sunt amplasate locuințele, sunt stabilite mai întâi pe baza unor criterii-cadru aprobate prin hotărâre a Guvernului, urmând ca autoritățile

administrației publice locale să le transpună în mod concret la nivel local, prin act administrativ.

II. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, nu și dintr-o hotărâre a Guvernului, aceste acte normative fiind supuse controlului judecătoresc exercitat de instanța de contencios administrativ.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6² alin. (3) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, excepție ridicată de Daniel Ilie Hurbean în Dosarul nr. 410/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.255

din 6 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

indicând, în acest sens, Decizia nr. 952/2009 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 25 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 853/330/2009, **Judecătoria Urziceni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cosmin-Marius Stanciu într-o cauză civilă având ca obiect „anulare act.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat interzice dreptul unui membru al unui partid de a se adresa justiției pentru realizarea controlului de legalitate a unor hotărâri de admitere sau excludere din partidul respectiv. Instituirea unei jurisdicții exclusive interne a partidului afectează și exercitarea dreptului de a fi ales prin aceea că, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, calitatea de ales local încetează de drept, înainte de expirarea

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Cosmin-Marius Stanciu în Dosarul nr. 853/330/2009 al Judecătoria Urziceni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate,

duratei normale a mandatului, odată cu pierderea calității de membru al partidului politic pe a cărui listă a fost ales. Prin urmare, un drept fundamental garantat de Constituție poate fi pierdut fără ca titularul său să se poată adresa justiției pentru a și-l apăra. În concluzie, se arată că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice, care interzic unei instanțe să se pronunțe în legătură cu drepturile și interesele legitime ale unei persoane, contravin flagrant art. 21 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Nicio lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.*”

Judecătoria Urziceni apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 încalcă liberul acces la justiție, reglementat de art. 21 din Constituție, art. 6 și art. 13 din Legea nr. 79/1995 privind ratificarea Protocolului nr. 11 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la restructurarea mecanismului de control stabilit prin convenție, încheiat la Strasbourg la 11 mai 1994, precum și art. 47 și art. 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Se mai menționează că textul de lege criticat „lasă loc arbitrarului și constituie o gravă încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de legislația internă și europeană.”

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în măsura în care se interpretează că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 îngredesc accesul la justiție atunci când acesta are în vedere verificarea modului în care, din punct de vedere formal, au fost respectate procedurile prevăzute de statutul partidului cu privire la dobândirea sau pierderea calității de membru al acestuia.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 sunt constituționale. Acestea nu conțin norme contrare dreptului persoanei interesate de a se adresa justiției și de a beneficia de un proces echitabil, fiind, totodată, în deplină concordanță cu prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție privind dreptul de asociere. Se menționează, în acest sens, că statul, fiind o „organizație politică ale cărei atribuții se realizează prin exercitarea funcțiilor publice”, nu exercită aceleași funcții și în domeniul activității interne a unui partid politic, constituit ca o asociație de drept public în temeiul dreptului constituțional de asociere. „Rezultă că instanțele de judecată nu sunt competente să exercite funcția de înfăptuire a justiției pentru acte de

încălcare a disciplinei interne, deoarece răspunderea juridică în materie nu este reglementată prin norme juridice de drept comun, ci prin norme juridice proprii statutului partidului.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003, având următorul conținut:

„(3) *Dobândirea sau pierderea calității de membru al unui partid politic este supusă numai jurisdicției interne a partidului respectiv, potrivit statutului partidului.*”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, drept reglementat și de art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și de art. 13 din aceasta, sub aspectul dreptului la un recurs efectiv. Sunt invocate, de asemenea, și prevederile art. 47 — *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil* și ale art. 46 — *Prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 au mai fost examinate în cadrul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 952 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 17 august 2009, Curtea Constituțională a reținut, pentru motivele acolo arătate, că textul de lege criticat nu contravine dreptului persoanei interesate de a se adresa justiției și de a beneficia de un proces echitabil, invocat și în prezenta cauză.

În lipsa unor elemente noi față de cele analizate prin decizia menționată și pentru identitate de rațiune, Curtea Constituțională constată că aceeași soluție de respingere a excepției se impune și în acest dosar.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Cosmin-Marius Stanciu în Dosarul nr. 853/330/2009 al Judecătoria Urziceni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului dintre Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) din România și Autoritatea pentru Radioprotecție (NRPA) din Norvegia privind cooperarea în cadrul proiectului intitulat „Energia nucleară sigură — Programul regional de excelență pentru România”, semnat la București la 24 august 2009 și la Osteras la 18 august 2009

În conformitate cu prevederile art. 35 lit. a) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, coroborate cu dispozițiile art. 7 alin. (7) și ale art. 5 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului dintre Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) din România și Autoritatea pentru Radioprotecție (NRPA) din Norvegia privind cooperarea în cadrul proiectului intitulat „Energia nucleară sigură — Programul regional de excelență pentru

România”, semnat la București la 24 august 2009 și la Osteras la 18 august 2009, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Vajda Borbála

București, 24 septembrie 2009.
Nr. 266.

ANEXĂ

ACORD

între Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare din România și Autoritatea pentru Radioprotecție din Norvegia privind cooperarea în cadrul proiectului intitulat „Energia nucleară sigură — Programul regional de excelență pentru România”*)

Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) din România și Autoritatea pentru Radioprotecție (NRPA) din Norvegia, în calitate de autorități naționale competente în domeniul securității nucleare (denumite în continuare *părți*), având în vedere Acordul privind un program de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă în România dintre Regatul Norvegiei și România, semnat la Bruxelles în data de 25 iulie 2007 și aplicat provizoriu începând cu data de 1 august 2007 (denumit în continuare *Acord bilateral*),

luând în considerare prevederile Memorandumului de înțelegere pentru implementarea Programului de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă, semnat la Oslo la data de 7 noiembrie 2007 (denumit în continuare *Program*),

având în vedere că părțile au convenit să intre într-un parteneriat prin semnarea unei scrisori de intenție la Viena în data de 2 octombrie 2008,

luând în considerare că generarea de energie în condiții de siguranță este principala prioritate a ambelor guverne ale părților,

având în vedere că cererea CNCAN în cadrul Programului cu România a fost aprobată de către Innovation Norway la 20 februarie 2009 și are drept obiectiv îmbunătățirea securității nucleare în România,

recunoscând rolul fundamental al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA) în facilitarea îmbunătățirii siguranței la instalațiile nucleare, în armonizarea securității nucleare la nivel internațional, în eforturile de sporire a transparenței în securitatea nucleară, în furnizarea de servicii-țintă de înaltă calitate și în abordarea noilor domenii științifice într-o manieră corespunzătoare și amănunțită,

având în vedere că părțile, în Scrisoarea acestora datată 19 decembrie 2008, au solicitat AIEA să stabilească un program (denumit în continuare *Programul extrabugetar*) și că AIEA, în răspunsul acesteia datat 23 februarie 2009, a convenit să stabilească Programul extrabugetar, în vederea întăririi cooperării acestora, incluzând un parteneriat programatic, în afara activităților normale în calitatea sa de agenție sub auspiciile Națiunilor Unite,

subliniind că un cadru legislativ și de reglementare care guvernează siguranța instalațiilor nucleare este de o importanță fundamentală, fiind invocat în convenții justificative și în alte instrumente la care atât România, cât și Norvegia sunt părți/membre sau au semnalat aderarea,

*) Traducere oficială din limba engleză.

recunoscând rolul Innovation Norway și orice alt document emis de Innovation Norway în care se specifică termene-limită, termeni și condiții pentru activitățile implementate în cadrul Programului, având în vedere că România este membru al Comunității Europene pentru Energie Atomică și astfel este legată de prevederile Tratatului Euratom și ale legislației secundare a acestuia, convin următoarele:

ARTICOLUL I

Obiectiv

Părțile vor implementa Programul regional de excelență cu scopul de a intensifica securitatea nucleară în România (denumit în continuare proiectul „Energia nucleară sigură”), în vederea îndeplinirii obiectivelor Programului, cu o atenție specială acordată revizuirii și stabilirii instrumentelor de reglementare, cum ar fi regulamentele, ghidurile, documentele și asigurarea calității în activitățile de reglementare, în cadrul Programului, pe baza Condițiilor și Termenilor standard ale grantului din partea Innovation Norway pentru implementarea proiectului în acest cadru.

ARTICOLUL II

Parteneri în proiectul „Energia nucleară sigură”

1. În funcție de natura activităților, implicând atât sarcinile de reglementare și cele operaționale, cât și autoritățile din România, și de necesitatea de ancorare internațională a măsurătorilor de bază, metodologiilor aplicate și evaluărilor rezultatelor, părțile au solicitat implicarea AIEA în implementarea proiectului „Energia nucleară sigură”. AIEA a convenit să stabilească Programul extrabugetar cu obiectivele solicitate.

2. Părțile convin să implice Societatea Națională „Nuclearelectrica” — S.A.(SNN), unicul operator român al centralei nucleare electrice comerciale, în proiectul „Energia nucleară sigură”. Părțile consideră implicarea SNN ca fiind de importanță fundamentală în ceea ce privește obiectivele prezentului acord și de aceea SNN trebuie să fie un partener în implementarea proiectului „Energia nucleară sigură”, prin intermediul Programului extrabugetar stabilit în baza alin. 1.

ARTICOLUL III

Domenii de cooperare

1. Limitate de legile, reglementările și politicile statelor acestora, părțile au convenit ca proiectul „Energia nucleară sigură” să cuprindă activitățile referitoare atât la domeniul de operare, cât și la cel de reglementare, în următoarele domenii:

- analizarea securității nucleare și managementul riscului;
- evaluarea și îmbunătățirea culturii de securitate;
- managementul cunoștințelor;
- pregătirea în caz de urgență și răspunsul;
- sistemul integrat de management.

2. Programul extrabugetar va detalia scopul, aspectele financiare, rolul fiecărei părți și planul de implementare pentru activitățile prevăzute la alin. 1.

ARTICOLUL IV

Drepturile și obligațiile părților

1. Drepturile și obligațiile CNCAN:

A. CNCAN este promotorul proiectului. Promotorul proiectului reprezintă principalul punct de contact pentru Innovation Norway. CNCAN va conduce și administra Comitetul de conducere al Programului, așa cum este descris în art. V, și va participa în grupurile tehnice specifice responsabile pentru implementarea activităților din proiectul „Energia nucleară sigură”.

B. CNCAN este obligată să furnizeze contribuția necesară în natură și în lei, în conformitate cu art. 5 din Acordul bilateral.

C. CNCAN este obligată să deschidă un cont pentru proiect și va fi responsabilă pentru acest cont (vezi art. VI alin. 1).

D. CNCAN este responsabilă pentru verificarea și aprobarea tuturor rapoartelor interimare, cererilor de plată și a tuturor documentelor justificative care urmează să fie înaintate Innovation Norway.

2. Drepturile și obligațiile NRPA:

A. NRPA va participa la Comitetul de conducere al Programului (vezi art. V) și la grupurile tehnice aferente responsabile pentru implementarea activităților din proiectul „Energia nucleară sigură”.

B. NRPA este obligată să deschidă un cont pentru proiect și va fi responsabilă pentru acest cont (vezi alin. 1 al acestui articol). NRPA este responsabilă pentru transferarea fondurilor alocate către partenerii proiectului „Energia nucleară sigură”.

ARTICOLUL V

Organizarea implementării proiectului „Energia nucleară sigură”

1. Părțile convin să stabilească un Comitet de conducere al Programului (CCP) format dintr-un reprezentant al CNCAN și un reprezentant al NRPA. Părțile pot invita reprezentanți ai AIEA și SNN pentru a participa la CCP.

2. Atribuțiile CCP sunt:

A. să stabilească și să supravegheze implementarea activităților descrise în art. III;

B. să se asigure că toate cerințele Innovation Norway care au legătură cu proiectul „Energia nucleară sigură”, în principal Termenii și Condițiile standard ale Innovation Norway, sunt îndeplinite într-un timp și mod adecvate;

C. să supravegheze transferul fondurilor de la Innovation Norway la partenerii relevanți: CNCAN, SNN, NRPA, AIEA;

D. să soluționeze orice dispută între părți, în concordanță cu prevederile art. IX.

3. CCP se va reuni cel puțin odată la 6 luni. CNCAN are responsabilitatea de a distribui agendele pentru întâlnirile CCP cu cel puțin o săptămână înaintea întâlnirii și minutele întâlnirii, incluzând o listă cu activitățile propuse, în decurs de două săptămâni după întâlnire.

4. Părțile, așa cum este descris în art. II alin. 1 și 2, au convenit să includă parteneri adiționali în implementarea proiectului „Energia nucleară sigură”.

ARTICOLUL VI

Aspecte financiare

1. Părțile convin ca toate plățile făcute de Innovation Norway în proiectul „Energia nucleară sigură” să fie transferate în contul proiectului administrat de NRPA.

2. Plățile efectuate de Innovation Norway în conturile proiectului vor acoperi cheltuielile pentru proiectul „Energia nucleară sigură”.

3. Niciun cost suplimentar cu privire la gestionarea fondurilor nu va fi adăugat de către NRPA sau CNCAN pentru managementul proiectului „Energia nucleară sigură”, cu excepția aceluia pentru taxele normale pentru transferul fondurilor ca parte a implementării proiectului. Orice câștig va fi gestionat în conformitate cu prevederile Termenilor și Condițiilor standard ale Innovation Norway.

4. NRPA va furniza CNCAN, fără întârziere și dacă se solicită, o imagine de ansamblu asupra activităților care au legătură cu acest cont.

ARTICOLUL VII

Confidențialitatea

Părțile convin, cu excepția cazului în care este prevăzut astfel de legislația națională, ca nicio informație sau documentație considerată de oricare parte ca fiind de natură confidențială, primită de vreuna dintre părți de la cealaltă parte, să nu fie divulgată în întregime sau în parte oricărei alte părți, fără consimțământul prealabil scris al ambelor părți.

ARTICOLUL VIII

Amendamente

Prezentul acord poate fi modificat de părți oricând, prin consimțământ reciproc. Toate modificările vor intra în vigoare la data semnării.

ARTICOLUL IX

Dispute

1. Orice dispută cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentului acord va fi soluționată prin consultări între părți în cadrul întâlnirilor în CCP.

Semnat în duplicat la București la 24 august 2009,
în limba engleză.

Pentru Comisia Națională
pentru Controlul Activităților Nucleare,
Vajda Borbála,
președinte

2. Pentru orice dispută apărută pe care părțile nu sunt în măsură să o soluționeze la prima întâlnire obișnuită în CCP, părțile convin asupra unei întâlniri adiționale în CCP cât de curând posibil, dar nu mai mult de 3 săptămâni după ședința anterioară. Părțile își vor formula, în scris, poziția asupra disputei și o vor trimite celeilalte părți cu două săptămâni înainte de desfășurarea întâlnirii.

3. Dacă disputa nu va putea fi soluționată în condițiile alin. 1 și 2, aceasta va fi soluționată de către Oslo Tingrett în Norvegia sau prin orice alte asemenea mijloace asupra cărora părțile convin. În acest caz, părțile vor informa Innovation Norway și Ministerul Finanțelor Publice al României despre dispută.

ARTICOLUL X

Dispoziții finale

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data semnării și va rămâne în vigoare până la 31 mai 2011.

2. Toate activitățile din cadrul descrierilor proiectului care au fost inițiate, dar nu au fost finalizate la terminarea prezentului acord vor continua până la finalizarea în conformitate cu termenii prezentului acord.

Semnat în duplicat la Osteras la 18 august 2009,
în limba engleză.

Pentru Autoritatea
pentru Radioprotecție din Norvegia,
Ole Harbitz,
director general

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli actualizat pe anul 2009 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV**

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 449/2003 privind organizarea și funcționarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli actualizat pe anul 2009 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 741/2009 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2009 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 6 iulie 2009, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 9 noiembrie 2009.
Nr. 1.154.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI ACTUALIZAT
pe anul 2009 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2009	Influențe	Program actualizat 2009
			A			
			VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	20.012,00	2.678,00	22.690,00
			VENITURI CURENTE	20.012,00	2.678,00	22.690,00
C			VENITURI NEFISCALE	20.012,00	2.678,00	22.690,00
C1			VENITURI DIN PROPRIETATE	857,00		857,00
	30.10		Venituri din proprietate	57,00		57,00
		05	Venituri din concesiuni și închirieri	57,00		57,00
	31.10		Venituri din dobânzi	800,00		800,00
		03	Alte venituri din dobânzi	800,00		800,00
C2			VĂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	19.155,00	2.678,00	21.833,00
	33.10		Venituri din prestări de servicii și alte activități	19.155,00	2.678,00	21.833,00
		17	Venituri din organizări de cursuri de calificare și conv.profesională	19.055,00	2.678,00	21.733,00
		50	Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	100,00		100,00
			CHELTUIELI TOTAL	20.012,00	2.678,00	22.690,00
			CHELTUIELI CURENTE (10+20+56)	15.220,00		15.220,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	10.064,00		10.064,00
	10.01		<i>Cheltuieli salariale în bani</i>	7.447,00		7.447,00
		01	Salarii de bază	4.272,00	40,00	4.312,00
		02	Salarii de merit	80,00	20,00	100,00
		04	Spor de vechime	910,00	15,00	925,00
		06	Alte sporuri	821,00	-110,00	711,00
		08	Fond de premii	929,00	175,00	1.104,00
		09	Prima de vacanță	150,00	-140,00	10,00
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	213,00	-2,00	211,00
		13	Indemnizații de delegare	52,00		52,00
		15	Alocații pentru transportul la și de la locul de muncă	20,00	2,00	22,00
	10.02		<i>Cheltuieli salariale în natură</i>	592,00		592,00
		01	Tichete de masă	258,00		258,00
		06	Tichete de vacanță	334,00		334,00
	10.03		<i>Contribuții</i>	2.025,00		2.025,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	1.525,00	-5,00	1.520,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	37,00		37,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	380,00		380,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	20,00	3,00	23,00
		06	Contribuții pt.concedii și indemnizații	63,00	2,00	65,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	4.155,00	-100,00	4.055,00
	20.01		<i>Bunuri și servicii</i>	2.482,00	-55,00	2.427,00
		01	Furnituri de birou	32,00		32,00
		02	Materiale pentru curățenie	50,00		50,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	250,00		250,00
		04	Apă, canal și salubritate	34,00	8,00	42,00
		05	Carburanți și lubrifianți	90,00		90,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	119,00		119,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	1.177,00	-63,00	1.114,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	730,00		730,00
	20.02		<i>Reparații curente</i>	83,00		83,00
	20.05		<i>Bunuri de natura obiectelor de inventar</i>	134,00		134,00
		01	Uniforme și echipament	42,00		42,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	5,00		5,00
		30	Alte obiecte de inventar	87,00		87,00
	20.06		<i>Deplasări, detașări, transferări</i>	422,00	-90,00	332,00
		01	Deplasări interne	98,00		98,00
		02	Deplasări în străinătate	324,00	-90,00	234,00
	20.11		<i>Cărți, publicații și materiale documentare</i>	38,00		38,00
	20.12		<i>Consultanță și expertiză</i>	5,00		5,00
	20.13		<i>Pregătire profesională</i>	103,00		103,00
	20.14		<i>Protecția muncii</i>	58,00	10,00	68,00
	20.25		<i>Chelt. Judiciare și extrajudiciare</i>	45,00	5,00	50,00
	20.30		<i>Alte cheltuieli</i>	785,00	30,00	815,00
		01	Reclamă și publicitate	81,00		81,00
		02	Protocol și reprezentare	5,00		5,00
		03	Prime de asigurare non/viața	40,00		40,00
		07	Fondul conducătorului instituției	7,00		7,00
		04	Chirii	516,00		516,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	136,00	30,00	166,00
	56		Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile FEN	1.001,00	100,00	1.101,00
	56.01		<i>Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională FEDR</i>	838,00		838,00
	56.16		<i>Alte facilități și instrumente postaderare</i>	163,00	100,00	263,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2009	Influențe	- mii lei - Program actualizat 2009
			A			
			CHELTUIELI DE CAPITAL	4.792,00	2.678,00	7.470,00
71			Titlul X. ACTIVE NEFINANCIARE	4.792,00	2.678,00	7.470,00
	71.01		Active fixe (inclusiv reparații capitale)	4.792,00	2.678,00	7.470,00
		01	Construcții	4.170,00		4.170,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	441,00	397,00	838,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	102,00	-92,00	10,00
		30	Alte active fixe (inclusiv reparații capitale)	79,00	2.373,00	2.452,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2009:

- 1) Număr mediu de personal: 161 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 3.695 lei(RON)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 67 mii lei), indemnizațiile plătite unor persoane din afara unității (211 mii lei), suma pentru alocații pentru transportul la și de la locul de muncă (22 mii lei), precum și suma pentru indemnizații de delegare (52 mii lei).

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

ORDIN
pentru modificarea Normelor de autorizare a regimurilor
vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui
Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007

În temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor,

vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele de autorizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 10 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 64 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) revocată, când titularul autorizației nu respectă obligațiile aferente regimului; în cazul regimului de antrepozitare vamală, autoritatea vamală decide revocarea autorizației în absența desfășurării unei activități economice de depozitare pe o perioadă neîntreruptă de un an calendaristic; revocarea intră în vigoare de la data notificării sale;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Radu Traian Mărginean

București, 11 noiembrie 2009.
 Nr. 2.800.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA**din 25 noiembrie 2008****În Cauza Paicu împotriva României**

(Cererea nr. 24.714/03)

În Cauza Paicu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Luis López Guerra, judecători, și din Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 4 noiembrie 2008,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 24.714/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, doamna Angela Paicu (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 23 mai 2003, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 10 iulie 2007, președintele Secției a treia a decis să comunice cererea Guvernului. În conformitate cu prevederile art. 29 § 3 din Convenție, acesta a decis analiza simultană a admisibilității și a temeiniciei cauzei.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

4. Reclamanta s-a născut în anul 1926 și locuiește în Târgu Jiu.

5. În anul 2000, reclamanta a depus la comisia județeană Gorj pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940 (*comisia județeană și Legea nr. 9/1998*) o cerere de despăgubire pentru un imobil (casă și terenuri) care îi aparținuseră în sudul Dobrogei, înainte ca acest teritoriu să fie transferat statului bulgar în baza Tratatului din 7 septembrie 1940 dintre România și Bulgaria.

6. Prin Decizia nr. 14 din 15 noiembrie 2000 (*Decizia nr. 14/2000*), comisia județeană a admis cererea acesteia și, ținând cont de dreptul părții interesate de a fi despăgubită, printre altele, pentru o parcelă de 1.000 m² aferentă casei, a stabilit cuantumul despăgubirii la 922.495.581 lei românești (ROL), respectiv aproximativ 51.500 euro (EUR) la data respectivă. Prin Decizia nr. 539 din 5 iulie 2002 (*Decizia nr. 539/2002*), comisia centrală pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 a infirmat Decizia nr. 14/2000, considerând în special că la nivel județean comisia ar fi trebuit să ia în calcul numai o parcelă de 100 m² aferentă casei pentru calcularea despăgubirii. În baza acestei decizii, printr-o nouă decizie nr. 24 din 6 iunie 2003 (*Decizia nr. 24/2003*), confirmată la data de 30 ianuarie 2004, comisia județeană a fixat cuantumul despăgubirilor datorate reclamantei (imobilul arătat mai sus, ce cuprindea o parcelă de 100 m²) la suma de 1.252.767.354 ROL, aproximativ 30.830 EUR. Reclamantei i-a fost plătită această sumă la data de 18 mai 2004.

7. Între timp, reclamanta a sesizat Tribunalul Gorj cu o acțiune îndreptată împotriva comisiei centrale și Ministerului Finanțelor și care urmărea anularea Deciziei nr. 539/2002.

Partea interesată solicita și plata sumelor datorate în baza Deciziei nr. 14/2000, actualizate conform Legii nr. 9/1998. Prin Sentința din data de 27 septembrie 2002, tribunalul a admis acțiunea părții interesate și, întemeindu-se pe probele din dosar, precum și pe prevederile legilor nr. 9/1998 și 50/1991, a statuat că se cuvenea să i se acorde despăgubiri corespunzătoare unei parcele de 1.000 m² și a anulat Decizia nr. 539/2002. În considerentele sale, instanța a arătat că sumele stabilite prin Decizia nr. 14/2000 urmau a fi actualizate în momentul plății efective. Această sentință a fost infirmată, în urma unui recurs al autorităților, la data de 4 decembrie 2002, însă a fost ulterior confirmată, în urma unei acțiuni în revizuire formulate de partea interesată, prin Decizia definitivă din 16 noiembrie 2004 pronunțată de Curtea de Apel Craiova. Aceasta a reținut că reclamanta făcuse dovada că avusese în proprietate un teren în suprafață de 2.100 m² aferent casei sale.

8. Începând cu luna ianuarie 2005, reclamanta a solicitat autorităților să execute Decizia nr. 14/2000 și Hotărârea din 16 noiembrie 2004, plătindu-i despăgubirea actualizată pentru diferența de 900 m² de teren. După ce a fost sfătuită să se adreseze succesiv Direcției Finanțelor Publice Gorj și departamentului Cancelariei Primului-Ministru, competent în ceea ce privește aplicarea Legii nr. 9/1998, prin scrisoarea din 23 februarie 2006, partea interesată a fost notificată de acesta din urmă că, în urma plății din 18 mai 2004 (paragraful 6 *in fine*), ea încasase de fapt 330.271.773 ROL mai mult decât suma ce îi era datorată în temeiul Sentinței definitive din 27 septembrie 2002.

9. La data de 15 februarie 2006, reclamanta a sesizat Tribunalul Gorj cu o acțiune îndreptată împotriva comisiei județene și departamentului competent pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 pentru plata despăgubirii ce îi era datorată în temeiul Deciziei nr. 14/2000 și al Hotărârii din 16 noiembrie 2004, calculată și actualizată la nivelul anului 2006. Prin Sentința din 20 decembrie 2006, tribunalul a admis în parte acțiunea părții interesate. Constatând că prin decizia menționată mai sus se statuase că reclamanta avea dreptul să i se acorde despăgubiri pentru o parcelă de 900 m², având în vedere că ea încasase deja despăgubirea pentru 100 m² la data de 18 mai 2004, și bazându-se pe un raport de expertiză, tribunalul a statuat că autoritățile trebuiau să îi plătească părții interesate suma de 69.859,92 lei noi românești (RON), adică aproximativ 20.440 EUR la data evenimentelor, actualizată cu rata inflației începând de la data de 6 iunie 2003 și până la plata efectivă.

10. Reclamanta a formulat recurs împotriva Sentinței din 20 decembrie 2006, contestând modul de calcul al diferenței de despăgubire datorată și cel de actualizare a acestei sume. Prin Decizia definitivă din 7 noiembrie 2007, Curtea de Apel Craiova a respins recursul părții interesate ca neîntemeiat, considerând că expertul utilizase corect criteriile de evaluare stabilite în

Decizia nr. 24/2003 pentru a o despăgubi pentru parcela de 900 m² de teren.

11. Prin scrisoarea din 13 martie 2008, reclamanta a informat Curtea despre faptul că nu dorea să se execute decizia definitivă din 7 noiembrie 2007 a Curții de Apel Craiova, cu motivarea că despăgubirea pentru diferența de 900 m² nu fusese calculată corect.

II. Dreptul și practica interne pertinente

12. Conform informațiilor furnizate de Institutul Național de Statistică (INSEE), pentru perioada relevantă în speță, rata inflației anuale a fost de aproximativ 46% în 2000, 34,5% în 2001, 22,5% în 2002, 15% în 2003 și 12% în 2004 (*Burzo împotriva României*, nr. 75.240/01, § 31 *in fine*, 4 martie 2008).

ÎN DREPT

I. Asupra pretinselor încălcări ale art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1

13. Reclamanta se plânge în esență de faptul că executarea tardivă, parțială și neefectivă a Deciziei nr. 14/2000 și a Hotărârii din 16 noiembrie 2004, în ceea ce privește despăgubirea sa pentru întreaga parcelă de 1.000 m², i-a încălcat dreptul de acces la o instanță și dreptul la respectarea bunurilor sale. Ea invocă art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevăd următoarele în părțile relevante în speță:

Articolul 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

14. Guvernul se opune acestui argument.

A. Asupra admisibilității

15. Curtea constată că această parte a cererii nu este vădit neîntemeiată în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, Curtea observă că aceasta nu este afectată de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarată admisibilă.

B. Asupra fondului

16. Întemeindu-se pe plata, la data de 18 mai 2004, a despăgubirilor stabilite prin Decizia nr. 24/2003, Guvernul susține că reclamantei i s-a plătit suma de 330.271.773 ROL în plus față de suma care îi era datorată în baza sentinței definitive din 27 septembrie 2002, confirmată prin Decizia definitivă din 16 noiembrie 2004 a Curții de Apel Craiova. Acordarea despăgubirilor prin Decizia nr. 24/2003 ce reevaluează suma datorată, chiar dacă a fost anterioară deciziei menționate mai sus, ar reprezenta o executare, în spiritul acestei decizii, chiar și mai favorabilă reclamantei.

17. Reclamanta consideră că ar fi absurd să se constate că autoritățile și-au îndeplinit obligația de a-i plăti despăgubirile la care era îndreptățită, printre altele, pentru o parcelă în suprafață de 1.000 m² (Decizia nr. 14/2000 și Sentința definitivă din 27 septembrie 2002) plătindu-i, în baza deciziilor nr. 539/2002 și nr. 24/2003, o despăgubire ce nu ar lua în considerare decât o parcelă de 100 m².

18. Curtea reamintește că a constatat deja în mai multe cauze că omisiunea autorităților, fără o justificare valabilă, de a executa într-un termen rezonabil o hotărâre definitivă pronunțată împotriva lor reprezintă o încălcare a dreptului de acces la o

instanță, precum și a dreptului la respectarea bunurilor [*Acatrinei împotriva României*, nr. 7.114/02, § 40, 26 octombrie 2006, *Metaxas împotriva Greciei*, nr. 8.415/02, § 26, 27 mai 2004, *Prodan împotriva Moldovei*, nr. 49.806/99, §§ 54—55, CEDO 2004-III (extrase)].

19. În speță, Curtea constată că, prin Sentința din 27 septembrie 2002, confirmată în ultimă instanță prin Decizia din 16 noiembrie 2004, instanțele interne au anulat Decizia administrativă nr. 539/2002, în baza căreia a fost dată Decizia nr. 24/2003 și i-a plătit părții interesate o despăgubire, printre altele, pentru o parcelă de 100 m² aferentă casei sale. Confirmând Decizia nr. 14/2000, instanțele au precizat, în considerentele care explicau dispozitivul, că reclamanta avea dreptul de a primi despăgubire pentru o parcelă de 1.000 m², iar nu de numai 100 m², despăgubire ce trebuia actualizată în momentul plății efective. Prin urmare, Curtea apreciază că, în urma deciziei menționate mai sus, autoritățile aveau obligația de a despăgubi partea interesată, plătindu-i o sumă actualizată conform Deciziei nr. 14/2000, pentru o parcelă de 1.000 m², și că aceasta avea o „speranță legitimă” de a fi despăgubită pentru imobilul astfel definit (vezi, *mutatis mutandis*, *Beshiri și alții împotriva Albaniei*, nr. 7.352/03, §§ 62, 99 și 100, 22 august 2006).

20. Reamintind faptul că scopul Convenției este acela de a asigura protejarea drepturilor nu teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective (*Airey împotriva Irlandei*, 9 octombrie 1979, § 24, seria A nr. 32), Curtea nu poate accepta că plata din data de 18 mai 2004 a sumei stabilite prin Decizia nr. 24/2003 ar putea fi considerată o executare integrală și efectivă a Deciziei nr. 14/2000 și a Sentinței din 27 septembrie 2002. Curtea observă că, după plata respectivă, autoritățile au refuzat să o despăgubească pe reclamantă pentru o parcelă de 1.000 m² (paragraful 8 de mai sus), considerând că în termeni absoluți suma percepută era chiar superioară celei care îi era datorată în baza Sentinței definitive din 27 septembrie 2002.

21. Or, Curtea observă că plata din 18 mai 2004 a fost efectuată în temeiul deciziilor nr. 239/2002 și nr. 24/2003, adică exact cele pe care instanțele le-au anulat prin hotărârea de executat. Un astfel de refuz al administrației de a se conforma unei sentințe definitive care a constatat dreptul părții interesate de a fi despăgubită, cu o sumă actualizată, pentru o parcelă de 1.000 m², profitând de deprecierea monedei naționale între deciziile nr. 14/2000 și nr. 24/2003 (paragraful 12 de mai sus), face ineficientă o întreaga procedură judiciară în care reclamanta contestase cu succes despăgubirea sa pentru o parcelă de numai 100 m².

22. De altfel, într-o procedură ulterioară, prin Decizia definitivă din 7 noiembrie 2007, Curtea de Apel Craiova a confirmat că, în ciuda Deciziei definitive din 16 noiembrie 2004, reclamanta nu fusese despăgubită pentru diferența de 900 m² de teren și a obligat autoritățile să corecteze această imperfecțiune, acordându-i diferența de despăgubire (paragrafele 9 și 10 de mai sus). Cu toate acestea, Curtea observă că după pronunțarea Deciziei din 7 noiembrie 2007, reclamanta a menționat că nu dorește executarea acestei decizii, deoarece îi contestă concluziile. Observând că diferența de despăgubire a fost stabilită de instanțe la finalul unei proceduri contradictorii, pe baza unei expertize, Curtea consideră că, având în vedere poziția părții interesate în ceea ce privește executarea Deciziei din 7 noiembrie 2007, autoritățile nu ar putea fi considerate, după această dată, ca fiind răspunzătoare pentru neexecutarea efectivă și integrală a Sentinței din 27 septembrie 2002, confirmată prin Decizia din 16 noiembrie 2004 și referitoare la dreptul reclamantei de a fi despăgubită pentru parcela de 1.000 m².

23. Având în vedere cele de mai sus, ținând cont de lipsa oricărui motiv pertinent care să poată justifica refuzul autorităților competente de a executa Decizia din data de 16 noiembrie 2004, precum și de lipsa de responsabilitate în acest sens ulterior datei de 7 noiembrie 2007, Curtea apreciază că termenul

de aproape 3 ani în care prima decizie menționată mai sus nu a fost executată în mod efectiv, termen excesiv din perspectiva jurisprudenței Curții în materie (*Becciu împotriva Moldovei*, nr. 32.347/04, § 28, 13 noiembrie 2007, *Pridatchenko și alții împotriva Rusiei*, nr. 2.191/03 și altele, §§ 53 și 60, 21 iunie 2007), a înlăturat orice efect util al dreptului reclamantei de a avea acces la o instanță, încălcând în același timp și dreptul acesteia la respectarea bunurilor sale.

24. Prin urmare, Curtea consideră că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 din cauza întârzierii autorităților în executarea efectivă a Deciziei din 16 noiembrie 2004.

II. Asupra celorlalte pretinse încălcări

25. Invocând art. 6 § 1 din Convenție, reclamanta se plânge de modul de soluționare a procedurilor în care au fost pronunțate deciziile din 4 decembrie 2002 și din 7 noiembrie 2007 ale Curții de Apel Craiova. În baza art. 1 din Protocolul nr. 1, ea consideră, în esență, că a suferit o încălcare a dreptului său la respectarea bunurilor din cauza Deciziei nr. 539/2002, din cauza întârzierii plății, la data de 18 mai 2004, a sumei ce îi era datorată în baza deciziilor nr. 539/2002 și nr. 24/2003 și din cauză că Legea nr. 9/1998 nu îi permite să fie despăgubită pentru întregul teren de 2.100 m² de care a fost lipsită în anul 1940.

26. Ținând cont de toate elementele aflate în posesia sa și în măsura în care este competentă să fie sesizată cu capetele de cerere formulate, Curtea nu a distins nicio aparență de încălcare a drepturilor și libertăților garantate prin articolele din Convenție.

Rezultă că această parte a cererii este vădit neîntemeiată și trebuie respinsă în aplicarea art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

27. Conform art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

28. Reclamanta solicită suma de 112.498 euro (EUR) pentru prejudiciul material pe care l-ar fi suferit din cauza despăgubirii parțiale și tardive pentru imobilul de care a fost lipsită. De asemenea, ea solicită suma de 60.000 EUR cu titlu de daune morale pentru suferințele cauzate în procedurile referitoare la acordarea despăgubirilor.

29. Guvernul contestă pretențiile reclamantei.

30. Curtea nu distinge nicio legătură de cauzalitate între încălcările constatate și prejudiciul material pretins și respinge această cerere. În schimb, ea consideră că trebuie să îi acorde reclamantei suma de 1.200 EUR pentru prejudiciul moral suferit din cauza întârzierii executării de către autorități a obligațiilor ce le reveneau în temeiul Deciziei din 16 noiembrie 2004 a Curții de Apel Craiova.

B. Cheltuieli de judecată

31. Reclamanta nu a depus nicio cerere de rambursare a cheltuielilor de judecată angajate pentru procedurile în fața instanțelor interne sau în fața Curții.

C. Dobânzi moratorii

32. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii de întârziere să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 din Convenție și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 și referitoare la executarea Deciziei din 16 noiembrie 2004 și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 din cauza întârzierii în executarea efectivă de către autorități a Deciziei din 16 noiembrie 2004;

3. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi plătească reclamantei, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 1.200 EUR (una mie două sute euro), care va fi convertită în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății, cu titlu de daune morale, plus orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, ulterior comunicată în scris la data de 25 noiembrie 2008, în conformitate cu art. 77 paragrafele 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435056